

לא כל אחד יכול ל**באר** את ספר תורת משה, יש רק אדם אחד שיכול, ואם יש רק אדם אחד, הרי בהכרח כל הפרשנים הדתיים טועים. האדם הזה הוא לא ה"משיח", הוא (כל) אדם ישר שמשקיע את המשאבים לקרא ולבחון את מה שכתוב.

נביא מקרבר מאחיר וגו'.

ספר דברים פרק י"ח פסוק ט"ו עד כ"ב:

נביא (רואה, לפני שמואל "נביא" היה נקרא "רואה", כלומר, זה שרואה את מה שכתוב בספר עצמו) **מקרבר מאחיר כמני** ("מקרבר" = קרוב אלייך, תרגיש את זה בקרביים שלך. "מאחיר" = מאותו אב, דומה לך, אבל לא כמוך. "כמוני" = כמו כותב ספר תורת משה, סופר הכותב ודובר עברית ואשר מקיים את 10 הדברים/החוקים של החיים) **יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעו** (תשמעו² = תראו את דבריו מתקיימים) **ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב** ("שאלת מעם יהוה אלוהיך" = תשובות בנושא "יהוה". כלומר, דברים שלא הבנת על עצמך כאדם. "בחרב" = "החור במחשבה"/דברים שאינך יודע) **ביום הקהל** (כאשר אדם שוקע במחשבות כדי למצא תשובות על מהות החיים/"מעמד הר סיני") **לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי** (חווייה אישית בה האדם איננו יכול להקשיב לקול הפנימי/נמאס לו מעצמו) **ואת האש הגדלה הזאת** (האש הגדולה של יהוה שאדם רואה בעיניו כאשר הוא מתבונן פנימה אל תוך עצמו) **לא אראה עוד ולא אמות** (פחד המוות מרתיע את הבן אדם מלהתבונן אל תוך עצמו פנימה) **ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו** (בסדר, לא כולם מבינים מיד, בן אדם הוא ייצור מתפתח שצריך ללמוד) **נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך** (מישהו שיבאר) **ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל-אשר אצונו** (הוא יגיד לך את הדברים שכתובים בספר תורת משה. הדברים הם אותם דברים תמיד, האלוהים לא משנה את הדברים אשר הוא אמר – מה שנאמר אז לגבי בני האדם, תקף גם היום) **והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו** (ואם האיש הזה יגיד לך דברים, הוא אומר לך אותם בשם יהוה שזה האלוהים הפרטי של כל אחד ואחד, ולכן אם לא תשמע לו, יהיה לך עסק עם עצמך³) **אך הנביא אשר יזיד** (בזדון או למען רווח אישי) **לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר** (מי שמדבר בשם יהוה דברים שיהוה לא ציווה) **ואשר ידבר בשם אלהים אחרים** (זה שמדבר בשם אלילים אחרים כגון: בני אדם, חיים או מתים, או שיטות אחרות שאינן מספר תורת משה כגון: קבלה, גימטריה, פרד"ס, עיקרים וכו') **ומת הנביא ההוא** (הוא ימות, זו הסיבה שהרבנים לא מעיזים לדבר בשם יהוה, אפילו לא להזכיר את יהוה בשם, הם יודעים שאם הם ידברו בשם יהוה – יאונה להם רע) **וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר** (איך יודעים שהנביא/הסופר מדבר את דברי יהוה?) **אשר לא דברו יהוה** (מה שלא כתוב בספר תורת משה) **אשר ידבר הנביא בשם יהוה** (שהוא אומר לך שזה מה שיהוה אומר) **ולא יהיה הדבר ולא יבא** (והדברים לא כתובים בספר תורת משה כמו למשל "תורה שבעל פה", בגלל זה, אם לא מקיימים אותה – לא קורה לאף אחד כלום) **הוא הדבר אשר לא דברו יהוה** (זה לא מה שיהוה אמר. כלומר, אם הדברים לא ניתנים להוכחה מהכתוב או עומדים בסתירה לכתוב – אז את זה לא יהוה אמר) **בזדון** **דברו הנביא לא תגור ממנו** (הרי הם נאמרו במזיד ולשם רווח אישי, ולכן, אל תאמץ את דבריו, ואל תפחדו לא מימנו ולא ממה שהוא אומר).

מטרת הסופר המקראי היא שכולם יצליחו לעבור ולראות/"להתנבא", כמו שאומר משה ליהושע בספר במדבר פרק י"א פסוק כ"ט: **"ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם"**. ולשם כך יהוה מקים נביא (רואה) מקרב האחים, תזכרו זה לא נביא כמו הנביאים המאוחרים לשמואל שהיו מתנבאים על פי הרגש - ולכן הנבואות שלהם הם חזיונות – "הנביא" כמו משה הוא רואה את הכתוב ומראה מהכתוב.

<https://www.seferhayashar.com>

¹ 1. "משיח" בעברית זה כל אדם שאפשר למרוח עליו שמן, ולכן כל מי שאפשר למרוח עליו שמן, יכול להיות "משיח". 2. המשיח בספר תורת משה הוא הכהן הגדול. 3. ה"משיח" זו המצאה נוצרית שהרבנים היהודים אימצו לחיקם כאמצעי להצדיק ולאפשר את **ההפקרות** שהם עושים בספר תורת משה.

² שמ-ע, כמו אצל שמואל וכמו אצל איוב, שומעים ואחר-כך רואים.

³ זה כמו ללכת לרופא ולא לשמוע לעצתו, הוא רופא הוא למד על גוף האדם. כך גם מי שלומד את ספר תורת משה לומד על יהוה, ולכן טוב לשמוע לדבריו בקשר ליהוה. הערה: רבנים לא לומדים את הספר תורה של משה שאותו כתב יהוה בעברית. הם לומדים המצאות של רבנים אחרים כמו; **משנה** ו**גמרא** שבכלל כתובה בארמית.